

гази быва лъжевна набожность толкозъ умразната на Бога.

За да покажемъ истински нашата къмъ създателя ни бога почесть, тръба съкъй день да му са молимъ въ стаята си съ една кратка и тиха молба; а празниченъ день да ходимъ въ черква, да са молимъ общо съсъ сички-тѣ наши братя християни.

Когато правимъ съкъидневна-та наша молба въ стаята си, тръба да имамы лицето си сръщо истокъ, и да стоимъ съсъ внимание, благоговѣніе и сърдечно умиленіе, докато си искарамы молба та, като направямы бѣлѣга' на кръста триждѣ прѣдъ захващеніе и триждѣ слѣдъ искараніе на молбата.

Безъ друго тръба съкъй день два пѫти да са молимъ богу; сутринъ, като станемъ отъ сънъ, докато не сме са уловили у работа, и пакъ вечеръ, когато ще си лѣгамы.

Богъ ни заповѣдва да не мългословимъ въ молбата си, доста е дѣто са молимъ сутринъ и вечеръ, а прѣзъ останжло то друго врѣме тръба да залѣгамы на работа та си отъ която можемъ да си искарамы потрѣбни-тѣ за живѣяніе.

Празниченъ день, когато споредъ длѣжностъ та си отивамы въ черква, като влѣзвамы, първо тръба да са прѣкръстимъ три пѫти на сръщо свѣтый олтаръ, за да видятъ други тѣ че сми християни едновѣрни, и съ туй заедно да са покланямы Богу единому както му служимъ, а подирѣ да са сирали на една страна и да стоимъ мирни съ крайне благоговѣніе, мълчѣніе и вниманіе, за да слушамы молитви тѣ на свещенника и пѣяніе-то на пѣвцы-тѣ.